

Centre Excursionista de Castellar

Colom, s/n - Telèfon 93 714 73 05 - Castellar del Vallès (Vallès Occidental) Barcelona
e-mail: cecastellar@hotmail.com - <http://centrexursionista.entitatscastellar.cat>

Adherit a les federacions d'Entitats Excursionistes de Catalunya, d'Esports d'Hivern i a Azimut

NÚMERO 484

FEBRER 2009

Aiguille de Midi. Autor: Jaume Muntada. Foto guanyadora de la votació popular

• Dia 22: **Excursió matinal al Moianès.** Itinerari: Calders, Comelles, Rubió, molí del Blanquer, Montrós i Calders. Sortida a les 8 del matí de l'IES Castellar. Desplaçament en cotxes particulars fins a Calders. Hores de camí: tres i mitja, aproximadament. Vocals: Josep Maria Biosca i Maria Concepció Costa. (josepmbiosca@hotmail.com), telèfon 93 714 62 63.

GRUP DE SENDERS

Dia 8: **XVI etapa GR1. Oliana - Pallerols.** Recorregut de 14,8 km, 3:45 hores. Itinerari: Oliana, Tragó, Pla de Tragó, Peramola, Sant Marc i Pallerols. Sortida de Castellar a les 7 del matí, de la ronda de Llevant, davant de la piscina coberta. Cal portar esmorzar, dinar i beguda. Vocals: Begoña Basterretxea (telèfon 93 717 33 48) i Carme Lleixà (telèfon 93 714 86 94).

• Dia 15: **IV Memorial Isidre Cabedo.** Sortida matinal de la rotonda de les piscines, en cotxes particulars, a dos quarts de 8 del matí. Cal portar-se l'esmorzar i la beguda.

EL SOT DEL GUIX I LA CASTELLASA DE CAN TORRAS. Com cada any, en record de l'enyorat amic Isidre Cabedo, el diumenge dia 15 de febrer, es farà una excursió matinal. Aquesta vegada farem un recorregut a l'entorn dels pins pinyoners del Sot del Guix, la Castellassa de Can Torras i el turó del Muronell. Sortirem de les Cases de Cal Joan Coix i pujarem pel corriol del Sot del Guix. Pel camí visitarem la barraca del Mussol i alguns dels pins pinyoners monumentals que flanquegen la llera del torrent. En sortir al Pla del Girbau, farem cap al Coll de Grua. Des d'aquí desfarem part del trajecte de la Matagalls-Montserrat, en direcció a la Castellassa. Des de la Castellassa anirem cap al Coll Llarg i cap al turó del Muronell, des d'on es pot gaudir d'unes magnífiques vistes dels entorns de la Castellassa. Baixarem cap al Sot de la Carda i tornarem a les Cases de Cal Joan Coix per l'antic camí de les Arenes. Tota aquesta zona, força coneguda i transitada per l'Isidre, ha estat darrerament molt ben documentada per l'Òscar Masó amb la publicació del llibre *Descobrint la Castellassa de Can Torras i els seus voltants*. Degut a la proximitat d'aquests indrets, resulta sorprenent la quantitat de racons interessants que encara es desconeixen d'aquests entorns. El llibre en posa de manifest una gran quantitat que, ben segur, caldrà anar donant a conèixer en aquests recorreguts en memòria del nostre company.

GRUP DE NATURA

• Dia 7: **Déu te guard, bandera blanca!** Matinal per l'espai agroforestal de Castellar. Si tenim sort, gaudirem dels ametllers florits. Sortida a peu des del CEC a les 8 del matí, retorn sobre la una del migdia. Vocals: Elvira Guàrdia i Francesc Deu (telèfon 93 714 58 70).

ESPLAI SARGANTANA

Bon any nou! Sí, sí, sí! Un altre any més (soroll de copa de cava obrint-se). Avui és dia de recordar tot el que hem viscut a l'Esplai durant el 2008 i preguntar-nos: d'on hauran sortit uns monitors tan «guapos»? ai!, perdó, la pregunta seria: **per l'amor de Déu!, quan comença el nou curs** (àlies 2009-10). No us confongueu que és el curs 08-09 (Muahaha segur que he enxampat a algun despistat). Després de les amenaces rebudes per part d'un grup de sargantanes, vam decidir que es començaria el més aviat possible (i obrim una altra copa de cava que estem de celebració!), altrament dit **dia 9 de gener pels joves i dia 10** del mateix per la resta. Els horaris seguiran essent

ASCENSIÓ A LA ROCA DE SANT SILVESTRE

(muntanya de Montserrat)

31 de desembre de 2008. Sant Silvestre. L'últim dia de l'any! Aquest dia se celebren les ja tradicionals curses «de Sant Silvestre» en moltes poblacions del nostre planeta, tota una manera peculiar que tenen els atletes de celebrar el final d'any. Si aquests esportistes ho festegen així, ¿per què els escaladors no ho podem fer també de manera similar? Rumiant la possibilitat d'ascendir una agulla i anomenar-la «de Sant Silvestre» per a celebrar el final d'any amb una escalada, el castellarenc Josep M. Torras Homet i els sabadellencs Òscar i Albert Masó García, localitzem una roca candidata a ser batejada amb aquest nom. Es tracta d'una agulla situada al popular massís de Montserrat, concretament a la regió de la Plantació. En Josep Barberà i Suqué, l'esmenta supèrfluament en el seu llibre *Montserrat pam a pam* dins de l'apartat corresponent a la veïna roca del Porró. Tot i les seves grans dimensions, estranyament no li dona nom ni li fa un esment diferenciat. Cal rescatar-la d'aquesta desconsideració! Som-hi, doncs!

Sortim de Castellar a dos quarts de set del matí en direcció al poble de Collbató. Estem animats, tot i que ha plogut durant gairebé tota la nit. La

En Josep M. Torras Homet a l'aresta Brucs de la Roca de Sant Silvestre. Fotografia d'Albert Masó García

En Josep M. Torras Homet i Albert Masó García, arribant al cim de la roca de Sant Silvestre. La roca del Porró és a la seva dreta. Fotografia d'Òscar Masó

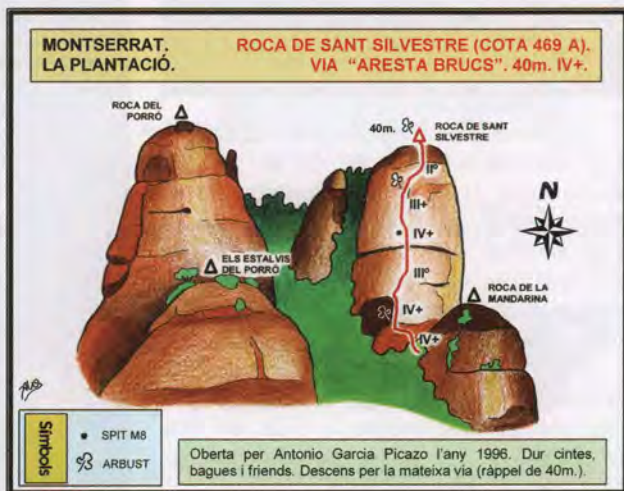
muntanya santa ens rep en l'obscuritat més absoluta, envoltada de flassades de núvols baixos i una forta humitat ambiental. Sortim del pla de la Mònica entre penombres i aviat notem que avui no fa gaire fred. El camí que seguim, anomenat de l'Artiga Baixa i senyalitzat amb marques de pintura de color blau, presenta un desnivell acusat que se supera amb ziga-zagues intel·ligents i murs de pedra seca molt ben fets. Saludem la imponent roca del Fraire de Baix del clot de la Mònica; en Torras rememora les vicissituds que hi passà durant la primera ascensió absoluta que realitzà amb altres companys en el ja llunyà any 1952. L'enorme costellam que forma el serrat de la Pastereta ens vigila des

de l'est durant tota la pujada. Tres quarts d'hora després d'haver començat a caminar arribem a una important bifurcació; a mà dreta surt un camí senyalitzat amb marques de pintura blava que porta a Sant Joan, mentre que cap a l'esquerra comença un camí senyalitzat amb marques de pintura groga que duu al coll dels Pollegons. Aquest darrer camí és el que seguim. Un tram planer precedeix una bonica pujada per la carena del serrat de l'Artiga Alta, el qual ens ofereix unes fantàstiques vistes de roques i agulles completament xopes. El sol intenta fer-se veure, però les boires són molt persistents! De sobte albirem l'agulla que volem pujar i batejar, també molt remullada. Aviat deixem el camí a l'alçada d'una grandiosa roca coneguda pel nom d'Els Estalvis del Porró i la voregem pel seu ampli vessant sud fins a una carena pelada propera a l'estranya agulla dels Col·leccionistes. Aquí comencen les dificultats: hem de pujar direcció nord per una marcada canal sense camí i plena de punxents arítjols.

Ens organitzem per obrir pas entre l'espessa vegetació i amb paciència i esforç creem un veritable túnel quedant completament xops. Per sort, el sol comença a fer acte de presència, encara que de manera molt esmorteïda. Amb grimpades i exploracions visualitzem amb exactitud l'objectiu i fem una aproximació estratègica des del coll de la roca del Porró per situar-nos a l'inici de l'aresta sud de la "nostra" agulla. Satisfets, fem un bon esmorzar-dinar al cim de la roca de la Mandarina i no perdem més temps, que l'any s'acaba!

L'Òscar s'equipa i encapçala la cordada. L'inici és molt anginant: la roca està completament molla i l'escalada no és fàcil. Amb molta subtilitat, el sabadellenc puja de còdol a còdol amb gran precaució i abasta l'inici d'un curt dièdre herbós, on hi ha una petita però resistent alzina. Patint pels enfangats peus de gat, supera l'escull i per fi es troba amb roca seca més tombada, tot i que als pocs metres l'espera un tram vertical. Un espit protegeix aquest pas i després vénen uns metres d'escalada preciosos sobre roca excel·lent que el duen amb alegria fins al cim de la roca. Immediatament després, en Torras primer i l'Albert després seguim el mateix recorregut amb intensitat i havent de superar també els inquietants primers relliscosos metres enginyant-nos-les amb perícia. És impressionant la vitalitat que desprèn Josep M. Torras Homet; amb gairebé 83 anys gaudeix de la muntanya amb una intensitat jovial que transmet vivament. Compartir corda amb ell és un fet inoblidable! Tots tres ens retrobem al cim de la roca amb molt goig i, per fi, escalfats pel sol. Una família de cabres hispàniques pastura al nord mentre ens observen amb recel.

Tot i el llunyà murmur dels cotxes, gaudim de les grandioses agulles que ens rodegen: la roca de

Sant Cugat, la Mamella, la Triple, la roca del Divendres Sant ... múltiples noms mítics i clàssics! Al cim hi ha una fita i en el seu interior un petit pot de registre un xic malmès. Cap dels signants dóna nom a la roca, per la qual cosa tenim llibertat per batejar-la com a Roca de Sant Silvestre i atorgar-li així la importància que es mereix. Havent escrit i renovat el pot de registre, fem un ràppel de 40 metres per la mateixa aresta sud i sense perdre temps prenem el camí de baixada contemplant els estimats paisatges montserratins tot guarnint d'anècdotes i projectes els darrers passos excursionistes d'aquest any 2008, engalanat encertadament amb l'escalada a la roca de Sant Silvestre. Ara només falta seguir la tradició! I per molts anys

ESPELEOLOGIA Avenc Sot del Muronell (-23 m)

Dia 8. Situat al marge dret del riu Ripoll a la zona de les Arenes. Consta d'un únic pou bastant terrós i sense cap reinstal·lació (aquí un se les ha de fer a l'aire). Pràcticament no té cap formació, només la que es pot apreciar a la part superior de la foto. Descens realitzat per J.Navazo, J.Navarro i M. Mañosa. El que surt a la foto és en J.Navazo.

Avenc dels Aragalls (-55 m)

Dia 21. Situat al terme municipal de Sitges, al massís del Garraf. La boca d'entrada està penjada gairebé a dalt d'una cinglera, al costat de l'avenc Sant (-51 m).

El primer pou és gairebé cilíndric i té una profunditat de -39 m. A 5 m de la base trobem una finestra lateral que ens porta a un pou de -17 m i de la seva base trobem dos pous paral·lels que ens porten a la màxima profunditat. Cavitat sense cap tipus de formació.

Descens realitzat per J. Navazo, J. Navarro i M. Mañosa. Els de la foto són, en primer terme a baix de tot, M. Mañosa, i a mitja pujada remuntant, en J. Navazo.

